

Domingo Magosta

L'OLL

NUM 23

OLOT, 23 DE NOVEMBRE DE 1912

TARDOR I

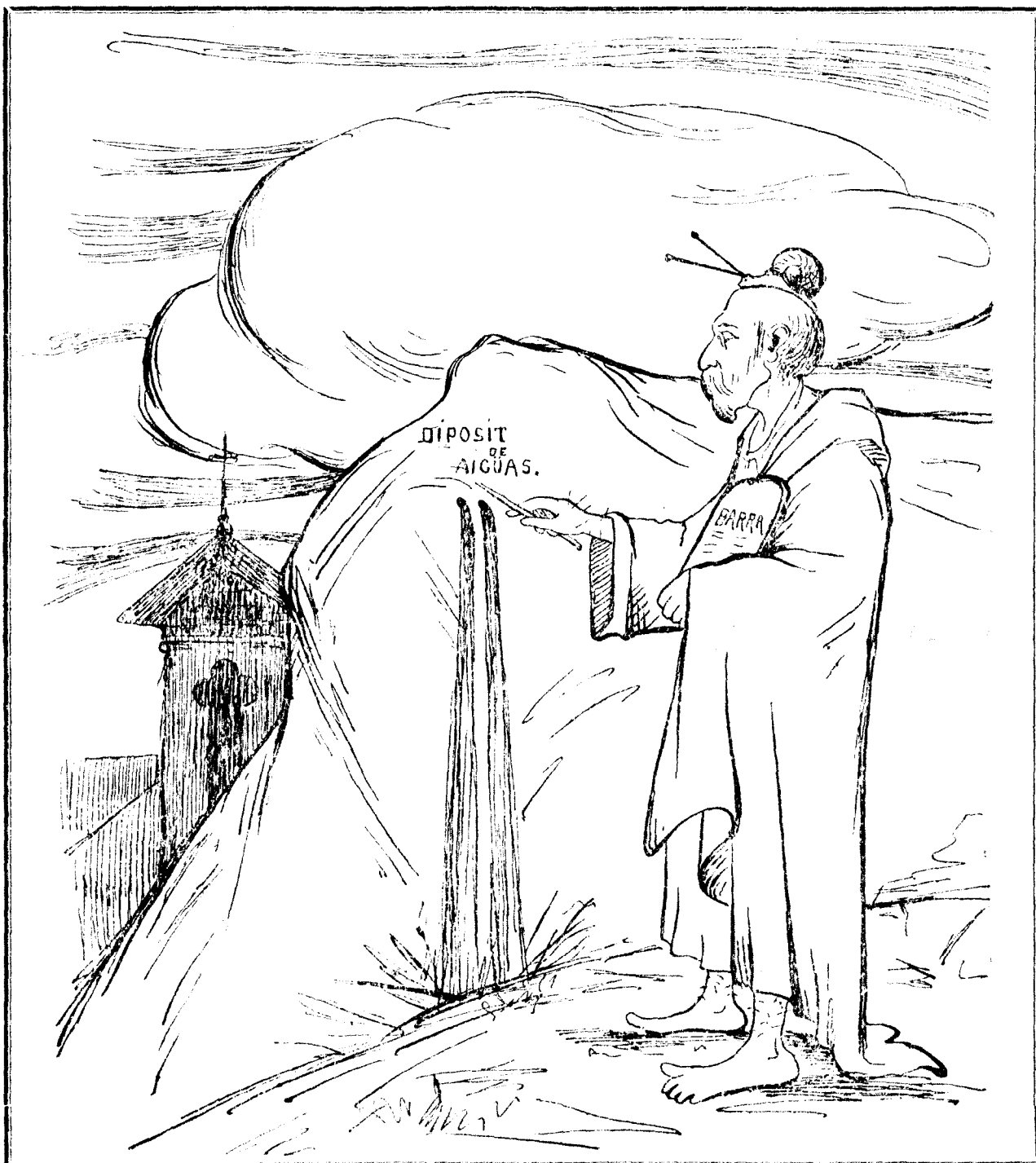
No's tornan originals,
ni's publican anuncis de cap mena

SUSCRIPCIÓ:

Provincies, 1'50 ptes; Extranjer 3 frs.
Ultramar 5 frs.

EL NOU MOISÉS

Herbolari.—En nom d'«El Deber» te prego
vara magia, per ma sort,
fassis sortir dugues plumes
d'aigua fresca de Sant Roc.

PER TELÉFON

(D'Olot a Girona)

Primera conferència.—11 nit.

—Rinc... rinc... rinc...

—Rinc... rinc... rinc...

—Senyor Governador?

—*Presente.*

—Soc l'Alcalde d'Olot!

—*Caramba, es V. amigo del alma?*

—Perdoni, si senyor; estant ocorreguent grans aconeximents.

—*Que pasa?*

—Lo que tots ens temiem; qu'ha sobrevingut el cataclisme. Estic en situació compromesa. En-vii forses.

—*Peró, que pasa?*

—A les deu d'aquesta nit, ha sigut assaltada la redacció del setmanari L'ULL...!

—*Bien, y...*

—Mal, senyor Governador, molt mal. Els de L'ULL s'han defensat y hi ha hagut morts y ferits.

—*Cuántos?*

—No'ls puc precisar.

—*Conocidos?*

—No s'han pogut identificar els cadavres.

—*Horror...!*

—Si no arriben més forses, estém perduts.

Segona conferència.—12 nit.

—Rinc... rinc... rinc...

—Rinc... rinc... rinc...

—Senyor Governador?

—*Presente.*

—Soc l'alcalde. La situació empitjora per moments. L'assalt a la redacció de L'ULL, ha causat fonda indignació en el poble y volen venjar els fets. Masses d'obers se disposen a cremar la redacció d'«El Deber»; els pageos fan causa comú ab els obrers y abandonen les masies y compareixen armats. Temo un cataclisme.

—*Orden y energía. Ha salido para esa toda la fuerza armada de que dispongo.**Tercera conferència.—2 matinada.*

—Rinc... rinc... rinc...

—Rinc... rinc... rinc...

—Senyor Governador, la població es un camp de batalla. Deberistes y ullaires lluiten desesperadament. Sembla que'ls deberistes emprenen la retirada. S'han concentrat en el «Centre Carlí», en el «Centre Católic» y en la redacció d'«El Deber».

—*Y la guarnición?*

—Qustodia els edificis públics.

—*Y el somaten?*

—No m'atreveixo a cridar-lo!

Quarta conferència.—3 matinada.

—Rinc... rinc... rinc...

—Rinc... rinc... rinc...

—Senyor Governador, segueix la lluita. Els deberistes emprenen la retirada. Han sigut expulsats del edifici del «Centre Carlí», en quin balcó hi penja un lletrer que diu *se alquila*. L'Hospital está ple de ferits; la carreta d'en Bufadó, porta els morts al cementiri. La redacció d'«El Deber» está cremant; els deberistes han trobat l'últim refugi en una casa del Firal. Els ullaires corren pels carrers donant visques a la llibertat y cantan el *Vals Brune*. En aquest moment me diuen que'ls quefes deberistes han fugit per la carretera de Santa Pau.*Quinta conferència.—9 mati.*

—Rinc... rinc... rinc...

—Rinc... rinc... rinc...

—Senyor Governador, ha sigut dominat el moviment. Els últims deberistes han abjurat públicament; don Pere ha fet un eloquentíssim discurs en la plassa y ha sigut aclamat pel poble; el rector ha fugit; don Nonito s'ha retirat a un Monastir; el Xato ha sigut anomenat campaner de Sant Esteve. Els carrers están plens de banderes y de flors; les músiques acompanyen triomfalment als victoriosos...

—*Muy bien, muy bien; espere unos minutos.....*—*Acabo de comunicar con el Sr. Presidente del Consejo de Ministros, quien me encarga le transmita su calurosa felicitación. Hombres de su temple precisan a la patria. Atendiendo a su energía, a su criterio y a su valor personal, será propuesto en el primer consejo, para la Gran Cruz de.....*—Com ha dit...? Senyor Governador, com ha dit...? Escolti, senyor Governador... *centro, centro...* que s'ha trencat el fil...? escolti!

En aquell moment la raspa trucaba la porta, dient: —Senyor, senyor..., ja son les 10; miri que l'esperen; encara no's lleva...?

El pobre senyor Alcalde, obria els ulls, passava els dits per la nevada barba y tot revolcantse entre'ls llensols, sufría el més crudel dels desganyys qu'ha experimentat en la seva ja llarga vida política.

A N' EL SENYOR RECTOR N' HI HAN FET
UNA DE GROSSA.L'autoritat de certa persona que vesteix un galonejat hàbit talar, n'ha sigut ben ressentida. La pobreta s'ha vist passar pel trànsit dolorós d'una *malifeta*, perpetrada per uns individus que's

troban influenciats per les modernes corrents y'ls quals constitueixen tots junts un cos administratiu que s'anomena «Junta d'instrucció pública», de la que'n forma part la rectoral autoritat trastada.

Es el cas que dies enrera, reunida l'esmentada Junta pera deliberar sobre'l destí que s'havia de donar a unes quantes mils pessetes, després dels *pros y contres* que se sucitaren en la discussió, s'aprobá per unanimitat, per sorpresa y ab disgust del nostre digníssim Arxiprest, destinar les blanques *saines* a la adquisició de solars pera construirhi unes decents escoles públiques, que, mal ens está el dirho, se necessitan tant com el pá que menjem pera aliment del nostre alegre cos.

La profunda pena experimentada pel senyor Rector, es deguda indubtablement a la conculcació que han sofert les respectables y elevadíssimes aspiracions qu'ell alleta y defensa d'una manera celosa en benefici de determinades escoles, mereixedores d'un diploma de ineptitut, en gracia de la bona ensenyansa que regalan a n'els felissos escolars que tenen la gran xeripa de caure en les seves grapes.

Per lo que's refereix a un d'aquels rovellats temples de Minerva, bona proba de lo que diem la *tenim* ab nosaltres pecadors. Tots hem concorregut en aquelles aules boniques, molt ben pintades, confortables, y tots som uns Sénecas per haber escoltat y après la portentosa sabiduria de aquells mestres ilustres. Per aixó, si al entrarhi per primera volta, teníam quiscunes, pro bones, nocions de geografia, al surtirne sabíam el disbarat de que'l Misisipi regaba el Senegal; si d'aritmética en altres colegis ens habíam ensenyat lo qu'era una regla de multiplicar, en aquest quant arrivavem a exámens, veritablement teníam grans apurs pera resoldre una regla de sumar. Pro pera quedar be ells y nosaltres devant de les families que totes mudades venían a presenciar els exámens, quinse dies avans ens deíam: —A ne tu te preguntaré aixó, a n'aquest aixó altre...—y naturalment, al sortir d'aquell centre *docent* sabíam més coses agenes a la pedagogia, com per exemple: ler comedies y recitar poesies ab aquella cantarella característica, que no pas *el verbo estudiar*. El resultat are'l toquént: som uns mal educats, desvergonyits, piques soltes y tenim la solemne barra de redactar un periódic que's una deshonra pera Olot.

Del colégi de noies, are no'ns en volém ocupar, perque no tenim el temps ni l'umor que considere'm necessari pera parlar de coses tant tristes.

Ab aixó, tanquem aquest pedagógic article, acompanyant en el profón dolor que sofreix l'ànima del apreciable Arxiprest olotí, al contemplar avui, solitari en la seva cambra, completament trosseja les aquelles paraules que, al pronunciar-les el, no aduníam la contraria rúplica de ningú: *el magister dixit*.

DIARI DE «L'ULL»

Dijous, 14.—Volen que'ls diguém la vritat? Doncs, tal dia com avui, no passa res d'importancia; solsaument *mossén Doctor Llangonissa*, a les onze del matí, surt tot cap baix de can Titella. Algúna n'hi haurá feta.

Divendres, 15.—Arriva a nostre coneixement que 'ls carlistonets de la paiella, volen fer un camp de *sports*. Apa, *mona geperuda*, que't podrás lluir. *San Hermenegildo Pujol*, fa l'acostumada pregunta: Com estém de política local? Per ara bons, y vosté?

Dissapte, 16.—La *Enriqueta* del cos prim y voluptuós, festeja, ara més que mai, a la vora dels boixos del Park.—*Mossén Babau*, te la debilitat de fer una visita de matute, a casa de l'ex-Nostre Director, que'ns temém li ocasioni fatals conseqüencies.

Diumenge, 17.—La *María Xaranga*, pela naps en plena llúm y en plé carrer.—Gran partit de pinyes en el camp de *Foot-ball*, entre'ls *strongs* de Gerona y'ls de casa; un del *strong* fá un gran petó a terra, y en *de Roca*, consumat *sportman*, ens fa consumí d'alló més.—En l'«Ideal Park» que está ple com un ou—y aixís ha d'esser sempre—ens fem amics ab l'incomparable *Dori*: y la seva bonica germana *Mezquita*, que fan les delicies de la concorrencia, sobretot quan ell canta la cansó del *xiolet*. La *Natíy Argot*, també'ns agrada perque's la *nata* de les coupletistes.

Dilluns, 18.—A les onze del matí, en un dels castells que fortifican a la ciutat, hi arriba l'atica, simpática y estrábica *María*.—Passant pel passeig del Firal, sentim el xec d'una solemne bofetada, fabricada en casa del Arxiprest. A darrera hora'ns enteran de que l'amo dels altres hi va posar la má y *mossén Babau* el rest. *A la cuenta*, aquest mossén, dissapte va fer massa el *corrido*.

Dimars, 19.—Ens asseguran, y ho assegurém també nosaltres sens reserves mentals, que totes les recanxondibilis noies, ens estiman fins al cel.—La popularíssima *Teresa*, ensenya una taca vermella en el exjurisconsult refajo. No s'alarmin, que l'imperial senyora, pinta bastant bé. *Ejem*.

Dimecres, 20.—A dos quarts de tres, el senyor Rector se'n va a trovar el *Bisbe*, pera que confirmi de nou a *mossén Babau*.—L'*Esqueneta* se fa soci de l'«Olot Deportivo» y'l vespre comensa a pendre... llissions d'inglés.—El poble's remou pera destituir a l'*Arcaide*. Y després qué?—Tenim un negoci entre mans que si va be, tots hi xucarán.

RESERVADA CARTA D'UNS RESERVISTAS QUE'S RESERVEN UN PASE

Sr. Director de L'ULL

Molt Sr. nostre: *Deduint de las paraulas insertes en el seu setmanari de sa direcció—carai qu'está bé—, que vostés—ara diuen «vostés»? bueno—adjudican l'empresa d'aquet teatro, a n'el consabut Xato y Carlets—ja hi som; ay, ay!—la empresa vritable—que dieu?—ab tot el disgust—moscal—els hi comunica—aveiam qué?—qu'á contar d'avuy—aguántinse, qu'are ve lo bó—se reserva—una—la*

butaca qu'els hi tenia reservada—dos; piramidall—comptan que la reclamarán—si ara hi corrèm—a n'els qui vostés suposan ocupar el nostre lloch—ay, gracies a Deu que s'ha acabat.—De Vds. afms. S. S. q. s. m. b.—gracies!—Per la empresa José Agustí. Francisco Nicolau—y'l Xato y en Carlets?

Després de llegida la precedent carta, modél de redacció, varem tenir una gran alegria. Vostes potser se creien qu'anarem desseguida a reclamar el *passee* a n'els *consabuts* Xato y Carlets? No, senyors; sino qu'exclamarem tots a la vegada: —Per fi podrém dir tot lo que teníam en pap!

La pobre empresa del Teatre Principal, s'ha ben enredat, y a nosaltres ens ha fet un gros favor, car per compromís habíam de parlar d'espectacles de títres que no'ns anaven gens be, exeptuant quiscuna mossa que ab les seves formes, ens feia perdre deliciosament la xaveta. Tot lo demés, *pa'l gato*, diem, ... *pa'l Xato*.

Ella sab que tenim molts partidaris, y aquets tot rient, rient, al enterarse diumenge mateix de que l'empresa feia el raro, ja comensaren a propagar el *boicotte*, precintant les portes de cinc palcs y logrant que la taquilla deixés de vendre seixanta entrades y localitats. L'«Ideal Parck» en digué be. Ja veieu que a nosaltres ningú'ns en fa mitja; del contrari a can Pis-traus, com hi será l'empresa d'aquí poques setmanes pera complir la penitencia.

Veieu qui'n altre n'hem rebut que contrasta ab la primera?

Ideal Park

Olot

Sr. Director de L'ULL

Molt Sr. meu: Enterat del bonic procedir d'uns empressaris cinematogràfics, tinc la satisfacció de posar en son poder un altre passee y butaca, pera que puguin venir els seus companys ullaires, a disfrutar sempre que vulguin de les bones vistes que ofereixen les célebres cantants desde'l meu escenari. Disposar, manar y visca la barrila! L'empressari, Pep Macías.

Aixó si que's parlar be.

ULLADES DE LA SETMANA

Aném progressant de tal manera en l'èxit del nostre excels periódic, que cada setmana ens veíem obligats a augmentar el nombre d'exemplars, degut a insistents peticions de fermes partidaris que no tenim l'honor de conèixer. Avui hem de dir, ab entera y natural satisfacció, que'ls bons estudiants seminaristes de l'inmortal Gerona, ens han escrit pera demanarnos que fessim més grosses les tirades, pera emblanquinar de rialles les velles parets del Seminari Conciliar. Si, senyors bons xicots, tenim moltes ganes de complàurels. La fem molt llarga y encara li farém més.

En una casa de la plassa immediata al passeig del Firal, s'hi llueix ab una pasmosa tranquilítat un lletrer que diu una cosa aixís: *Artes religiosas*. Efectivament, dessota del lletrer hi ha una gran penjarella d'esclops.

Art, religió, en quines mans caiguereu? Perqué el dia menys pensat, a Mossén Pere se li pot

acudir trasladari la botiga seva, y penjari irrevocablement una llarga filera d'arengades.

Repetides vegades se'ns han queixat alguns regidors del excelentíssim Ajuntament de que'l reporter que l'intel's «El Deber» envia a les sessions, les comenta de la manera que a n'ell li dona la *real gana* y no mira prim de fer dir als concejals lo que no diuen ni se'ls ha acudit mai dir.

Al queixarse aquets senyors, deíam: Home, creiem tenir dret a que'ns envia un reporter ab sentit comú, pro no un pobre y trist i salta taulells.

Estém tant enamorats d'aquelles espaterrants nenes que ofician de espartenyera y sabonera respectivament, que'ns sab molt greu veureles tant juntes; car, ab aixó tenim l'immens canguelo de que's malmetin les belleses que abdugues se amagan per l'infima rahó *del que dirán*, en perjudici dels calids desitjos que tant entusiasmicalment sentim per l'espartenyera y sabó perfumat.

Senyors que teniu l'inconcebible desgracia d'omplir les corcades planes d'«El Deber», perque cometeu el denigrant delict de titular els comentaris de la célebre *Gira Popular* ab alló de «Molta fressa y poques nous»? Ah, ja ho compreném; es que teniu la obsessió de que no aném enloc; pro sapiguen per are y sempre més, de que lo que organisém nosaltres, sempre tindrà un éxit colossal, sols pera feuse la guítza y donause aquelles rabietes que tant escursen la vostra miserable existencia.

Torneu a tragar: *soms els Amos y'ls próxims directors d'Olot*.

Vols dir *mona geperuda*,
que ab tal pinta de mussol
has vist en la teva vida
quisqún partit de *foot-bol*?

Com que'l Católics no hi jugan
ni'l Centre Carlí tampoc
y Girona no ho coneixes
y't ve molt gran aquest joc,

te recomaném *Caimito*
que no fassis més el tet
y't cuidis de fils y betes
si vols conservá'l teu gep.

Vosté, senyor Alcalde, que's tant campetxano y amable ab el nois de L'ULL, que'ns faria el grandíssim favor de dirnos, perqué permet que s'empolsi dintre un calaix, un Informe del Subdelegat de Medicina, sobre les condicions sanitaríes del Teatre Principal? Apa, cuiti, perqué tenim molta pressa y... falta d'original pel nombre de la setmana entrant. Passiho be..., estigui bonet...